

Grenzeloze liefdesverhalen

Hebe & Dominique

Hebe Coox (29) uit Maasmechelen en Dominique Bocken (49) uit Stein leerden elkaar in 2017 kennen in de Fanfarezaal in Meers, een deelgemeente van het Nederlandse Stein. “Er waren eerst enkele jaren van vriendschap”, vertelt Hebe. “We zagen elkaar regelmatig via de schutterij van Stein, waar we allebei lid van zijn.

”Tijdens het bondsfeest van de schutterij in 2019 sloeg de vonk dan toch over. “Ik hielp die avond met opdienen op een carnavalsbal en Dominique was zaalverantwoordelijke.” Opvallend: het was voor haar zelfs de eerste keer dat ze ooit in Stein kwam. Voor Dominique was de grens dan weer nooit echt een grens. Hij kwam al van jongs af aan vaak in België, omdat zijn vader trainer was bij een voetbalclub in Maasmechelen. Later ging hij ook geregeld uit in Belgisch Limburg. “Zo leerde hij de andere kant van de Maas goed kennen”, zegt Hebe. Voor haar was het dan weer de eerste keer dat ze met een Nederlander datete. “Mijn mama zei vroeger wel eens lachend dat ik niet met een ‘Ollenger’ (Hollander) moest thuiskomen.”

Intussen bouwen ze samen een leven uit aan beide kanten van de grens. Sinds een tijdje wonen ze in Stein, al zitten ze er nog midden in een verbouwing. “We wonen vlak bij de grens, zodat we op enkele minuutjes bij mijn ouders zijn in Maasmechelen. Daar woonden we de voorbije vijf jaar ook.” Vooroordelen over elkaar? Die nemen ze met een korrel zout. “Dat Nederlanders gierig zouden zijn, kan ik alvast ontkennen”, lacht Hebe. “Al krijg ik wel vaak Belgische moppen naar mijn hoofd.” Dominique merkt dan weer op

dat Belgen doorgaans iets minder direct zijn dan Nederlanders. “Maar dat kun je zowel positief als negatief bekijken. Dominique leerde me ook om meer direct te zijn.

”Wat voor hen vooral telt, is dat ze zich samen thuis voelen in Stein waar ze een eigen leven, vriendschappen en hun favoriete horecaplekjes hebben opgebouwd. “We voelen ons hier heel gelukkig”, besluit Hebe.

Yvonne & Giuseppe

Yvonne Voorham uit Elsloo en Giuseppe Salamone uit Maasmechelen leerden elkaar kennen in 1979 tijdens een avondje uit in Dancing The Number One in Maasmechelen. Yvonne is geboren in Goirle bij Tilburg, maar woonde destijds in Elsloo. Giuseppe is dan weer een Maasmechelaar, en zoon van Italiaanse mijnwerkers. Die avond op de dansvloer van The Number One bleek het begin van een liefdesverhaal dat ondertussen al bijna 46 jaar standhoudt. In 1980 al gaven Yvonne en Giuseppe elkaar het jawoord en dat deden ze in Elsloo. Niet lang daarna bouwden ze samen een leven uit in Maasmechelen, waar ze een warm gezin stichtten en twee dochters kregen. Voor Yvonne bleef de grens altijd dichtbij: haar roots liggen in Nederland, maar haar leven speelde zich grotendeels af in België, waar ook haar kinderen wonen.

Toch bleef Stein een plek waar ze graag terugkomen. Zo trekken ze nog geregeld naar het kasteelpark van Elsloo om er te wandelen. “En daarna gaan we frieten eten bij de frituur waar we vroeger al graag kwamen”, vertelt Yvonne met een glimlach. Het zijn kleine tradities die al jaren meegaan.

In hun relatie kwamen verschillende culturen samen: Nederlandse nuchterheid, Belgische gewoontes en ook de Italiaanse achtergrond van Giuseppe. Dat zorgt soms voor grappige verschillen. Nederlanders staan bekend als wat meer uitgesproken, terwijl Belgen eerder wat gereserveerd zijn. En Giuseppe heeft ook zijn Italiaanse luidruchtige kant, terwijl hij ook de Nederlandse scherpte leerde kennen. “Van mijn broers leerde hij wat sappige Nederlandse scheldwoorden”, lacht Yvonne. “We leerden lachen, maar ook vloeken in elkaars taaltje.”

Rik en Emma

Rik Gerris en Emma Székely leerden elkaar vorig jaar kennen via een datingsite. “We zagen elkaars profiel voorbij komen en raakten aan de praat”, zegt Rik. Wat begon als een luchtige kennismaking, groeide al snel uit tot iets veel serieuzer. “Ik had eigenlijk nooit verwacht dat ik ooit met een Belgische zou trouwen”, zegt hij lachend. “Maar de warmte tussen ons was er meteen.”

Emma is 20 en komt uit Neeroeteren, terwijl Rik 22 is en zijn roots in Papenhoven bij Grevenbicht heeft liggen, pal tegenover Dilsen-Stokkem waar ze vandaag ook wonen. Ondanks de korte afstand merken ze toch kleine verschillen tussen beide landen. “Nederlanders zijn soms wat meer op zichzelf”, vindt Rik die zichzelf als Nederlander zal blijven beschouwen. “Belgen zijn vaak iets warmer in de omgang, of dat ervaar ik toch zo.” Emma vindt dan weer dat Rik net wel zachtaardig is, waardoor het ook zo goed tussen hen klikt.

Voor Rik kwam deze relatie totaal onverwacht. “Je denkt daar eigenlijk nooit bij na, maar plots ontmoet je iemand en blijkt dat gewoon te kloppen. We hadden beiden nooit verwacht de liefde aan de overkant te vinden. We wonen dan wel in België, toch werk ik nog steeds in Nederland en steek dus alle dagen de grens weer over. Geregeld doe ik dat met het veerpont tussen Berg en Meeswijk, zeker ook drukke dagen neem ik liever de rustige wegen weer naar huis.”

Debbie & Mario

Debbie Koopmans uit Stein en Mario Jeegers uit Maasmechelen leerden elkaar een jaar geleden kennen via Tinder. “Ik ga eigenlijk niet vaak op stap”, vertelt Debbie. “Dus online leek me wel een manier om toch iemand te leren kennen.” Dat Mario iets ouder is en weduwnaar, maakte hun kennismaking meteen anders dan de verliefdheden uit hun jeugd. “Dit is rustiger, maar ook heel oprecht.

”Debbie woont in Elsloo net over de grens, maar een relatie met een Belg had ze nooit echt overwogen. “Toch merkte ik al snel dat Belgen vaak wat netter of beleefder zijn dan sommige Nederlandse mannen”, lacht ze.

De grens speelt in hun dagelijkse leven nauwelijks een rol. Debbie komt als Nederlandse al haar hele leven geregeld in Belgisch Limburg. “Toen ik nog in Elsloo woonde, kwam ik als kind al met mijn ouders hier al wandelen. Een rondje Leut doen met de honden, dan staken we via Berg met het veerpont de grens over. Gisteren waren we samen nog in Rekem en Neerharen, genietend van wat terrasjes. De Maasdorpen zijn niet vreemd voor ons aan weerszijden van de rivier.”

Mario moest in het begin toch wat wennen aan Debbie haar Nederlandse mentaliteit. “Ik ben nogal een flapuit”, lacht ze. “Daar moest hij wat aan wennen.” Maar verder liep het allemaal vrij vanzelf.

“Tinder toont je mensen die je anders misschien nooit zou ontmoeten. Normaal zou ik niet snel met iemand over de grens afspreken, maar dankzij Tinder staken we ook voor de liefde de Maas over.”

Miranda & René

Miranda Merlo uit Maasmechelen en René Pluis uit Elsloo leerden elkaar kennen in juni 1993 in café De Gievel in Maasmechelen, een plek waar in die tijd veel twintigers in het weekend samenkwamen voor een drankje. Miranda ging er vaak naartoe met een vriendin. “We waren allebei vrijgezel en eigenlijk een beetje klaar met mannen”, vertelt ze. Haar vriendin sprak wel eens over drie Nederlandse vrienden die daar ook regelmatig kwamen. Eén van hen zag ze wel zitten, maar dat werd vooral weggelachen. “We gaan toch niet uit met Hollanders”, klonk het toen nog.

Tot die ene zaterdagavond. Na eerst iets te gaan eten, trokken ze opnieuw naar De Gievel en ja hoor, de drie Nederlanders waren er ook. Terwijl Miranda met andere vrienden stond te praten, raakte haar vriendin met hen aan de praat. Even later kwam ze terug met nieuws. “René ziet u wel zitten”, zei ze. Wat Miranda niet wist, was dat haar vriendin tegen René precies hetzelfde had gezegd: dat Miranda hem wel zag zitten. Voor ze het goed en wel besepte, waren ze in gesprek geraakt. Op het einde van de avond stelde René een onverwachte vraag: of ze iets met auto’s had. Miranda antwoordde volmondig

ja — al was dat eigenlijk helemaal niet waar. De volgende dag vond in Elsloo namelijk een oldtimertreffen plaats en hij stelde voor om haar mee te nemen.

Het werd een gezellige dag tussen de oldtimers, waarna ze samen met zijn vriendengroep nog iets gingen eten in een pizzeria in Maasmechelen. In de auto wachtten ze samen op de rest. “Hij zei: voel eens aan mijn handen hoe koud die zijn. Ik nam zijn hand vast, en sindsdien liet hij me nooit meer los.” Miranda en René zijn al 30 jaar getrouwd, hebben een dochter van 21 en bouwden samen een huis in Dilsen. “En we zijn nog altijd erg gelukkig”, zegt ze.

BRONNEN

- Familiearchief Vilain XIII - Kasteel Wissekerke, brieven 1820-1850
- Publications de la société dans le duché de Limbourg, 1887

Interviews:

- Rob Janssen uit Urmond
- Guus Peeters uit Elsloo